

به نام خدا

درس مقدمه ای بر بیوانفورماتیک

اساتید: دکتر سمیه کوهی – دکتر علی شریفی زارچی

دانشجو: مهدی منوچهری

شماره دانشجویی: ۴۰۰۲۱۱۵۹۲

مقدمه

Microarray یکی از روش های بیولوژی مولکولی است که برای ارزیابی سطح mRNA و بیان هزاران ژن به طور همزمان مورد استفاده قرار میگیرد. از طرفی سرطان بیماری ای است که در آن چندین ژن درگیر هستند. بنابراین استفاده از microarray برای اندازه گیری سطح بیان چندین ژن می تواند برای بررسی الگو بیان ژن در سرطان مفید باشد چرا که در سرطان الگو بیان ژن بسیاری از ژن ها تغییر می یابد. داده های خام اولیه از NCBI بدست آمده اند. به منظور ایجاد ست های همگون اطلاعاتی برخی اعمال مانند تقسیم بندی و نرمال کردن روی این داده ها انجام شد. به دنبال عمل دسته بندی اطلاعات نتایج ژن های مشترکی را نشان داد بیان همزمان داشتند در هر دو بافت. در نتایج دو لیست وجود دارد که ژن ها بر اساس بیانشان به دسته طبقه بندی می شوند. در یک لیست ژن هایی که بیش از حد نرمال بیان شده اند قرار دارند و در لیست دیگر ژن هایی که کمتر از حد معمول بیان شده اند.

پایپلاین اجرایی

دسته بندی نمونه ها

لوکمیا انواع مختلفی دارد. یکی از انواع این سرطان ، لوکمی حاد مغز استخوان AML است. با تحلیل دادگانی که در اختیار داریم ، ژن هایی را که در این نوع سرطان نقش موثرتری دارند را به دست آوریم . به این منظور در مجموعه دادگان ، داده هایی را که Phenotype آنها Normal است را گروه نرمال و نمونه هایی را که name Source آنها patient AML است را گروه تست در نظر می گیریم

در این مرحله گروه تست شامل ۱۸ sample و گروه نرمال شامل ۴۹ sample شد. که مجموعاً ۶۷ sample داریم.

کنترل کیفیت داده ها

تشخیص نرمالایز بودن ماترس بیان (**ex**): با توجه به اینکه مقدار `max value` این ماتریس عدد ۱۳,۷۶۱۵۴ می باشد نیازی به لگاریتمی کردن مقادیر نمی باشد.
در صورت نیاز به صورت مقابل عمل می کنیم:

```
ex <- log(ex+1)
exprs(gset) <- ex
```

رسم **boxplot**:

به صورت مقابل `boxplot` رسم می کنیم.

```
pdf("Results/boxplot.pdf",width = 64,)
boxplot(ex)
dev.off()
```

نتیجه کد در فایل `boxplot` نشان دهنده این است که نمونه ها نرمالایز شده می باشند .

در صورتی که نرمالایز نشده بودن می توانستیم به صورت زیر عمل کنیم:

```
ex <- normalizeQuantiles(ex)
ex <- exprs(gset)

pdf("Results/boxplotnormal.pdf",width = 64,)
boxplot(ex)
dev.off()
```

که نتیجه در فایل `boxplotnormal` قابل مشاهده است.

کاهش ابعاد داده

با استفاده از قطعه کد مقابل نمودار های فایل `pc` بدست آورده ایم.

```
pc <- prcomp(ex)
pdf("Results/pc5.pdf")
plot(pc)
plot(pc$x[,1:2])
dev.off()
```

هر نقطه در این نمودار بیانگر یک ژن می باشد. و طوری کاهش بعد داریم (عکس گرفتن از فضا) که در راستای `pc1` بیشترین `variation` را می بینیم. و بعد سپس عمود بر آن یعنی `pc2` .

ژن هایی که اصلا بیان نشده اند (میانگین در همه جا صفر) ، در همه جا میانگین ثابت دارند این دو نوع دو سر طیف را در نمودار تشکیل می - دهند.

در نتیجه `pc1` اطلاعات خوبی به ما نمی دهد. در صورتی که انتظار داریم مهمترین اطلاعات از داده به ما بدهد.

برای بهبود نمودار همه ژن ها را از میانگین بیان همان ژن کم می کنیم. در واقع میانگین بیان همه ژن ها را صفر می کنیم.

در این صورت **pc1** فقط بر اساس تفاوت ها می باشد.

این تغییرات در ماتریس بیان اصلی انجام نمی دهیم.

```
ex.scale <- t(scale(t(ex),scale = F))
```

با استفاده از **t(ex)** یک بار **ex** را **Transpose** می کنیم چون تابه **scale** فقط روی ستون ها کار می کند.(ژن ها را قصد داریم **scale** کنیم).

تبع **scale** برای هر ژن (ستون) میانگین صفر می کند.(همه مقادیر منها میانگین می کند).

مجدد با استفاده از قطعه کد

```
ex.scale <- t(scale(t(ex),scale = F))
```

```
pc <- prcomp(ex.scale)
```

```
pdf("Results/pc_scaled.pdf")
```

```
plot(pc)
```

```
plot(pc$x[,1:2])
```

```
dev.off()
```

در فایل **pc_scaled** می بینیم که **pc1** همه **variation** ها را در خود ندارد

همچنین توزیع ژن ها نیز منطقی تر شده است.

گام بعدی

در قدم بعدی باید نمودار **pc** ، **sample** ها را رسم کنیم

مراحل زیر را انجام می دهیم:

```
gr <- c(rep("AML Patient",13),"Granulocytes","Granulocytes","B Cells","T  
Cells","Granulocytes","Granulocytes",
```

```
rep("Monocytes",2),"B Cells","T Cells",rep("T Cells",2),
```

```
rep("T Cells",2), "B Cells","T Cells","B Cells","T Cells",
```

```
CD34","CD34","CD34",rep("Granulocytes",7),rep("AML Patient",2))"
```

```
T Cells",rep("AML Patient",3),rep("B Cells",7),"T Cells",rep("Monocytes",4),"Granulocytes",rep("T ",  
Cells",7))
```

```
pcr <- data.frame(pc$r[,1:3],Group=gr)  
pdf("Results/pca_samples1.pdf")  
ggplot(pcr,aes(PC1, PC2,color=Group)) + geom_point(size=3) + theme_bw()  
dev.off()
```

خروجی در فایل pca_samples1

مشاهده می‌کنیم که pc1 به خوبی توانسته است Granulocytes و Monocytes را از سایر نمونه‌ها جدا کند. همچنین مشاهده می‌کنیم که T Cells و B Cells شامل دو زیر گروه هستند که شباهت زیادی هم به یکدیگر دارند. AML نیز به دو گروه تقسیم شده‌اند که یک گروه شباهت زیادی با CD34 شباهت زیادی دارند. همچنین متوجه میشویم داده‌هایی که داریم داده‌های خوبی از لحاظ آماری است.

بررسی همبستگی بین نمونه‌ها

با استفاده از تابع heatmap همبستگی بین نمونه‌ها را بدست می‌آورم.

```
pdf("Results/CorHeatmap3.pdf",width = 20,height = 20)  
pheatmap(cor(ex),labels_row = gr,labels_col = gr)  
dev.off()
```

نتیجه در فایل CorHeatmap3 وجود دارد.

مشاهده می‌کنیم که Granulocytes با خودشان خیلی شبیه هستند و از سایرین تفاوت زیادی دارند در واقع گروه مناسبی برای مقایسه کردن نیستند.

بهترین مقایسه می‌تواند بین CD34 یا T Cells و AML Patient باشد.

همچنین شباهت دو به دو AML ها از شباهت دو به دو سایر گروه‌ها کمتر است دلیل می‌تواند بخاطر میزان تفاوت غده‌های سرطانی است که حتی در سلول‌های یک بدن هم بسیار زیاد است

بررسی تمایز در بیان ژن ها

با توجه به نمودار heatmap نمونه های aml و CD34 تشایخ بیشتری به همدیگر دارند بنابراین تمایز در بیان ژن ها را در این دو نمونه بررسی می کنیم.

```
gr <- factor(gr)
gset$group <- gr
design <- model.matrix(~group + 0, gset)
colnames(design) <- levels(gr)
fit <- lmFit(gset, design)

cont.matrix <- makeContrasts(AML-CD34, levels=design)
fit2 <- contrasts.fit(fit, cont.matrix)
fit2 <- eBayes(fit2, 0.01)
tT <- topTable(fit2, adjust="fdr", sort.by="B", number=Inf)
tT <- subset(tT,
select=c("Gene.symbol", "Gene.ID", "adj.P.Val", "P.Value", "log
FC"))
write.table(tT, "Results/AML__CD34.txt", row.names=F,
sep="\t", quote=F)
```

در این کد از مدا بیزین استفاده کردیم و یک درصد از ژن هایی که به صورت خاص تمایز بیان ژنی داشتند را در فایل AML__CD34 بدست آورده ایم.

حالا می توانیم ژن هایی که به شکل معنی داری بیان کمتری یا بیشتری دارند را بدست بیاوریم.

```
aml.up <- subset(tT, logFC > 1 & adj.P.Val < 0.05)
aml.up.genes <- unique(aml.up$Gene.symbol)
write.table(aml.up.genes, file = "Results/AML_CD34_UP.txt", quote=F, row.names = F,
col.names = F)

aml.down <- subset(tT, logFC < -1 & adj.P.Val < 0.05)
aml.down.genes <- unique(aml.down$Gene.symbol)
```

```
write.table(aml.down.genes, file = "Results/AML_CD34_down.txt", quote=F, row.names = F, col.names = F)
```

در قطعه کد اول p-value کمتر از 0.05 و LOGFC بیشتر از ۱ می باشد همچنین در قطعه کد دوم p-value کمتر از 0.05 و LOGFC کمتر از ۱ می باشد.

نتیجه در فایل های AML_CD34_UP.txt و AML_CD34_down.txt وجود دارد.

آنالیز gene ontology و pathway ها

در این قسمت با استفاده از داده های بخش قبل در سایت Enrichr به آنالیز gene ontology و pathway می پردازیم.

ابتدا داده های مربوط به AML_UP_Gene را وارد می کنیم.

در دیتا بیس TRANSFAC and JASPAR PWMS می توانیم مشاهده کنیم که هر ژن کدام ژن ها را UP_Down می کند.

نتیجه حاصل در فایل TRRUST_Transcription_Factors_2019_table گذاشته شده است.

برای مثال SPI1 human را در مقالات اخیر جستجو می کنیم و تاثیر آن بر aml را متوجه میشویم.

فاکتور رونویسی Spi1 یک تنظیم کننده کلیدی در بسیاری از مراحل خون سازی است و خود نوسازی سلول های بنیادی خونساز را محدود می کند. عدم تنظیم بیان یا فعالیت آن به سرطان خون کمک می کند، که در آن Spi1 می تواند یک انکوژن یا یک سرکوب کننده تومور باشد.

Link: <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC5664389/>

در گام بعدی به pathway analyses می پردازیم.

دیتابیس Reactom به ما Pathway سیستم ایمنی را گزارش می کند که منطقی می باشد به دلیل اینکه aml مربوط به سیستم ایمنی بدن است.

خروجی مربوطه در فایل Reactome_2016_table گزارش شده است.

در قسمت ontology از پایگاه داده Jensen tissues مشاهده می کنیم که داده ها مربوط به blood می باشد که کاملاً مورد انتظار است.

فایل مربوط به این گزارش: Jensen_TISSUES_table

همچنین مراحل فوق را برای داده های AML_UP_Gene می توانیم تکرار کنیم که اسامی فایل های مربوطه در قسمت زیر آمده است.

TRANSFAC_and_JASPAR_PWMs_table
WikiPathway_2021_Human_table
GO_Molecular_Function_2021_table

موارد دیگر

بهتر بود که نمونه های CD34 بیشتری برای تحلیل داشتیم تا به جواب های قابل اعتماد تری برسیم.
افزایش سلول های CD34 به نشانه بدخیم بودن aml و قابل بازگشت بودن آن است.
Aml بیماری است که سیستم ایمنی تحریک می کند در راستای یک التهاب.